

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Nr. 11 (692)
2022

OASTE MOLDOVEI

PUBlicație EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oastemoldovei@army.md

SENTIMENTE ȘI EMOȚII DE **JURĂMÂNT**

Peste 300 de soldați încorporați recent
în Armata Națională și-au asumat conștient
responsabilitatea de a servi Patriei cu devotament

5 Z E B U C

■ EVENIMENT

4

SENTIMENTE ȘI EMOȚII DE JURĂMÂNT

Ostașii se schimbă în armată o dată pe an, însă obligația constituțională și valoarea acestora au rămas neschimbate și peste ani. În jur de 300 de soldați încorporați recent în Armata Națională și-au asumat conștient responsabilitatea de a servi Patriei cu devotament.

■ COOPERARE

6

DEPARTE DE CASĂ – ÎN ANGAJAMENTUL PĂCII

La finele lunii august Armata Națională a detașat primii patru militari în operațiunea de menținere a păcii din Republica Liban — Forța Interimară a Națiunilor Unite în Liban (UNIFIL). Pentru trei dintre ei, aceasta este prima misiune internațională în care își testează forțele proprii, reprezentând cu onoare Republica Moldova și Armata Națională.

19

ÎNVĂȚĂM DIN EXPERIENȚE AVANSATE **Cursul de instruire pentru comandanții inferiori coordonat de militarii britanici**

■ CURIOSITĂȚI DESPRE UNITĂȚI

9

APĂRĂTORII DE BRUMAR

Brumari din naștere, dar nu și la culoare, sunt cele trei unități militare, sărbătorite în cea de-a 11 lună a anului.

■ INTERVIU

10

AMBIȚIE, VOINȚĂ ȘI CURAJ!

Se spune că atunci când îți dorești ceva cu adevărat, se îndeplinește!
De mic copil și-a sădit în suflet dorința de a purta epoleți.
Prin urmare, a decis să aleagă profesia de militar.

Șef Centrul mass-media militară
locotenent-colonel Vladislav BACIU,
tel. 022-252-252

Echipa redacțională:

locotenent major Gheorghe GURĂU
plutonier adjutant Vitali IOVU
Steluța MOSCALCIUC
Kateryna RUSSU
Ion VULPE

oasteamoldovei@army.md
tel.: 022-252-045, 022-252-047

Secția TV/Radio:

locotenent major Ludmila SOLOMON
locotenent major Mihail ȘAMBRA
locotenent Andrei GHERVAS
ladatorie@army.md
scutulpatriei@army.md
tel. 022-252-019

■ VIAȚA MILITARĂ

12 ZILE DE FOC PENTRU STUDENȚII MILITARI

Tragerile cu muniție reală executate în poligon reprezintă unu dintre cele mai dure examene pentru militari. Acolo, se văd cu adevărat rezultatele instruirii teoretice desfășurate în unitățile armatei.

■ ALMA MATER MILITAR

16 TINEREȚE, STUDENȚIE, MILITĂRIE

Noiembrie 17 este în calendar o zi specială pentru fiecare student, nu fac excepție de la această tradiție nici studenții Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” din Chișinău. Istoriile a patru studenți care sunt sub un acoperiș comun și anume cel al academiei ne aduce istorii de fiecare dată diferite și totuși au ceva în comun și anume cătănia.

■ ARMATA ȘI SOCIETATEA

20 ATU-URI DE A FI DISPONIBIL ÎN SITUAȚII DE CRIZĂ

Metodele MARCH și SPR nu mai sunt termeni necunoscuți pentru un grup de 15 jurnaliști din mass-media națională. Grație proiectului „Situații de criză și acordarea primului ajutor medical” organizat de către Centrul pentru Jurnalism Independent în colaborarea cu Internews în Moldova și Ministerul Apărării.

22 VIN SĂRBĂTORILE, VIN!

Sărbătorile de iarnă ne bat la ușă, iar atmosfera de Crăciun plutește deja în aer. Cete de colindători au pășit la finele lunii noiembrie pragul Regimentului de stat major „General de brigadă Nicolae Petrică” aducând cu ei și tradițiile naționale.

■ HOBBY

23 ȘI MUZICĂ E LA STRAJA ȚĂRII

Printre regulamente stricte și-a făcut loc și muzica, iar istoria aceasta este exemplu elocvent.

REÎNCARNAREA CAVALERIEI

24

Cavaler! Acest titlu nobiliar, romantic, venit din Evul Mediu, încă-și mai păstrează impetuoșitatea și atrage tinerii spre însușirea lui. În țara noastră avem, actualmente, cam 60-70 de persoane cu vârsta cuprinsă între 14 și 50 ani, care practică acest gen de activitate.

Secția rețele socializare:

locotenent Igor ROȘCOVANU
locotenent major Irina TURCAN
Liuba VICOL
tel. 022-252-021

Materialele publicate de „OASTEĂ MOLDOVEI” reflectă opinia autorilor care s-ar putea să nu exprime poziția redacției. Reluările din „OASTEĂ MOLDOVEI” trebuie să conțină trimerile la sursă.
„Oastea Moldovei” (Revistă)-
ISSN 1857-3703

Centrul mass-media militară
or. Chișinău,
șoseaua Hîncești, 84

Tipar SRL „Foxtrot”,
Adresa: mun. Chișinău, str. Florilor, 1
Tel.: (373-22) 49-39-36
e-mail: foxtrotmd@gmail.com,
www.tipografia.md

SENTIMENTE ȘI EMOȚII DE **JURĂMÂNT**

- Ostașii se schimbă în armată o dată pe an, însă obligația constituțională și valoarea acesteia au rămas neschimbate și peste ani. În jur de 300 de soldați încorporați recent în Armata Națională și-au asumat conștient responsabilitatea de a servi Patriei cu devotament. Semnătura din dosarul fiecărui tânăr reprezintă datoria de a îndeplini legământul sacru depus sub tricolor.

Printre coloanele de militari în termen aliniați în formație l-am remarcat și pe soldat cl. III Ricardo Cocoș. Acesta îndeplinește cu abnegație serviciul în cadrul Regimentului de Stat Major „General de brigadă Nicolae Petrică” și este mândru de noua sa realizare. „Am avut mari emoții, întrucât am depus jurământul față de țara noastră, iar acum pot să afirm cu certitudine că sunt un militar împlinit. Instruirea la început a fost un pic mai complicată, însă după ce am studiat mai amplu teoria de specialitate nu am întâlnit dificultăți la partea practică”, a menționat Ricardo privind cu un zâmbet de satisfacție.

În aceeași ordine de idei, sursa citată a ținut să își exprime și sentimentul de bucurie de a-i avea pe cei dragi alături, trăit în timpul ceremoniei de depunere a jurământului militar. „Alături de mine în această zi au fost părinții, ei m-au susținut necondiționat în alegerea făcută. Faptul că i-am avut în preajmă a dublat în sens pozitiv emoția trăită astăzi, întrucât au fost și ei martorii angajamentului asumat”, încheie pe o notă hotărâtă soldatul.

Legământul depus conștient și responsabil are o încărcătură emoțională aparte și pentru soldat cl. III Marin Dușa, astfel pentru acesta „armata reprezintă o oportunitate” din care obții cunoștințe de dezvoltare multilaterală. „Pot să afirm cu certitudine că sunt mândru de alegerea făcută, iar săptămânile petrecute în regim de cazarmă mi-au schimbat total viziunea asupra vieții. Aici, în unitate, însușești nu doar terminologia militară, ci și deprinzi multe lucruri utile, care ne vor fi de mare ajutor pe parcursul vieții”, conchide acesta. Așadar, o confirmare în plus este faptul că serviciul militar contribuie atât la sporirea nivelului de încredere în sine a efectivului, dobândirea calităților disciplinare, în vederea obținerii progresului, cât și dezvoltă abilitatea de a face față oricăror circumstanțe.

Pentru soldat cl. III Valentin Dragnev până și gândul că urmează să fie înrolat în armată a fost o adevărată provocare, dar cele patru săptămâni de inițiere în arta militară i-a schimbat total viziunea: „Inițial mi-a fost frică să vin la armată, încercam să mă eschivez de îndeplinirea serviciului. În timp am conștientizat că este datoria fiecărui tânăr ajuns la majorat și iată-mă astăzi aici. Deja am scăpat de această frică, m-am familiarizat cu unitatea, iar cele patru săptămâni din cadrul cursului de instruire mi-au fost foarte utile, dar și necesare în același timp. Am făcut cunoștință cu regulamentele militare, instrucția de front, am executat trageri în poligonul de instrucție, dar și m-am acomodat noului regim”. Întrebat despre probabilitatea de a rămâne în rândurile militarilor prin contract, Valentin ne-a spus vorba proverbului „niciodată să nu spui niciodată”, schițând un zâmbet plin de optimism.

Mândria de a fi părinte este de neegalat, mai cu seamă atunci când îți admiri copilul în pas de defilare. Emoții se citeau și pe chipul celor care cu grijă și-au crescut copiii până la atingerea majoratului. „Suntem mândri că avem un astfel de băiat, îl priveam în timpul ceremoniei și ambilor ne curgeau lacrimi de bucurie, dar totodată și de teamă”, au susținut aceeași părere părinții Ana și Ion. Totodată, doamna Ana a ținut să precizeze care a fost motivul temerilor încercate în acel moment: „Eu fără consimțirea voinei mi-am imaginat ce este în sufletul mamelor din Ucraina care și-au petrecut feciorii la război, mă îngrozește acest gând”, a încheiat femeia în timp ce chipul îi trădează lacrima neplănsă.

Revederea cu propriul copil este întotdeauna așteptată, indiferent de perioada de timp: „Mi-a fost foarte dor de el, nu am răbdare să-l strâng în brațe. El singur a decis să meargă pe calea militariei, iar eu îi susțin alegerea făcută. Atunci când scopul este binele copilului tău, o mamă rabdă orice”, a menționat doamna Elena, o mamă mândră de feciorul său.

„Am observat că fiul meu în patru săptămâni de armată s-a maturizat și responsabilizat, mă încântă acest progres. Ar fi încă multe de spus și de completat...”, a subliniat o altă mamă, pre nume Vera.

După încheierea părții oficiale m-am strecurat printre vizitatori, iar în urma discuțiilor purtate am constatat că un gând la unison a fost să fie pace, iar onorarea jurământului militar - doar o datorie constituțională. „Mă simt mândră că am un nepotel care a ales să îndeplinească serviciul militar și doresc ca toți copiii lumii să fie sănătoși, să fie pace pe pământ pentru a ne putea bucura de reușitele lor”, completează șirul de păreri și doamna Raisa, bunica unui militar.

Menționăm că ceremonii consacrate jurământului militar au fost desfășurate în municipiul Chișinău și la Centrul de Instruire de la Bulboacă. Prezent la evenimentul desfășurat în Batalionul de instrucție - Baza militară de instruire, ministrul Apărării Anatolie Nosatîi i-a felicitat pe soldați, subliniind însemnătatea jurământului de credință Patriei în viața fiecărui tânăr. În același context, oficialul a apreciat prestația soldaților în cadrul ceremoniei, și a mulțumit familiilor pentru susținere și încrederea acordată.

De notat că după ceremonia de depunere a jurământului militar, soldații au beneficiat de patru zile de concediu, ulterior aceștia fiind repartizați în unitățile militare ale Armatei Naționale, unde vor îndeplini serviciul militar timp de 12 luni.

Reamintim că soldații, care au depus jurământul militar, au fost încorporați în luna octombrie curent. Timp de patru săptămâni, aceștia au urmat cursul de instruire inițială, în cadrul căruia au studiat regulamentele militare, instrucția de foc și de front.

Locotenent major Ludmila SOLOMON

North
Pacific
Ocean

DEPARTE DE CASĂ – ÎN ANGAJAMENTUL PĂCII

North
Atlantic
Ocean

- La finele lunii august Armata Națională a detașat primii patru militari în operațiunea de menținere a păcii din Republica Liban — Forța Interimară a Națiunilor Unite în Liban (UNIFIL). Pentru trei dintre ei, aceasta este prima misiune internațională în care își testează forțele proprii, reprezentând cu onoare Republica Moldova și Armata Națională.

Deși sunt la mii de kilometri de Patrie, datorită rețelilor de socializate am reușit să iau legătura cu militarii noștri. Ei mi-au destăinuit că sunt în serviciu șapte din șapte, fără zi de odihnă și concedii. Fiecare dintre ei are propria misiune pe care o îndeplinește la cel mai înalt nivel.

Potrivit superiorului echipei locotenent-colonel Igor Molodoi, în Liban, timp de 6, luni pacificatorii moldoveni își vor îndeplini obligațiunile în cadrul Statului Major al Sectorului Vest (SW HQ) condus de partea italiană, alături de alte 15 țări (Armenia, Ghana, Ungaria, Irlanda, Kazahstan, Macedonia, Malaysia, Malta, Polonia, Coreea de Sud, Serbia, Slovenia, Tanzania). „UNIFIL include 45 de țări contribuitoare de trupe, cu aproximativ 10 500 de pacificatori. Funcțiile deținute de militarii noștri cuprind un șir de activități pe domeniul personal, planificarea operațiilor, logistic și monitorizarea activităților care se desfășoară în zona de operații prin intermediul Centrului Operațional de Comandă al comandamentului Sectorului Vest. Noi am venit la poziții de stat major pentru a ne documenta despre situația din teritoriu și pentru a crea o platformă bună destinată colegiilor care urmează a fi detașați în februarie. Suntem la 100 de km de capitala Beirut, în orașul Sama, aici se află statul major al sectorului”. Locotenent-colonelul Molodoi spune că a aplicat la această misiune din dorința de a-și perfecționa bagajul de cunoștințe și de a contribui la securitatea internațională: „UNIFIL este prima mea misiune. De mult timp mi-am dorit să „gust” din această experiență. Sunt mulțumit că am obținut-o, chiar dacă e pe un termen mai scurt comparativ cu cele din Africa. Grație ei, am bifat încă un succes în cariera mea”.

În aceeași ordine de idei, ofițerul ne-a comunicat că situația în teritoriu din punct de vedere militar este stabilă, fiind ținută sub control de către forțele de ordine. „Țara se confruntă cu probleme economice mari, iar în rezultat există permanente deconectări de la energia electrică, de la sursa de apă. Toate aceste dificultăți afectează direct modul de viață al populației care este și așa unul anevoios, marcat de

sărăcie. Liban cuprinde două culte religioase (musulmani și creștini maroniți). În aria de operații în care ne aflăm, majoritatea populației este de credință musulmană. Aceasta este prietenoasă, comunicabilă cu pacificatorii, în special pentru că misiunea îi oferă locuri de muncă bine plătite, ajutoare umanitare și nu în ultimul rând securitate și pace. Pacificatorilor le este recomandat să își lase barbă, fiind un moment care oferă încredere populației și îmbunătățește atitudinea acestora față de militari” a reiterat superiorului echipei, locotenent-colonel Igor Molodoi.

Cu același gând de a se autoperfecționa a mers în Liban și maiorul Alexandru Breslavschi. Ofițerul ne-a destăinuit că și pentru el UNIFIL este prima misiune internațională.

„Am auzit despre această oportunitate și am depus raport către conducerea unității. Și pentru că am întrunit toate criteriile, am fost selectat să reprezint țara noastră. Drumul spre destinație a fost lung și obositor. Am zburat până în orașul Pisa din Italia, iar ulterior am fost imbarcați într-un avion militar și am pornit spre Liban. Această țară „ne-a întâmpinat” cu temperaturi mult mai ridicate, cu un mediu stâncos și rigid față de cel de acasă. Prime impresii au fost pe măsură - o nouă țară, o misiune nouă. Aici, în Lebanon, așa cum o numesc localnicii, activez în funcția de ofițer de stat major, fiind responsabil de activități de recreere. Am de îndeplinit mai multe sarcini, principala fiind planificarea și organizarea activităților culturale, sportive și de recreere pentru întregul efectiv al subunităților din subordinea Comandamentului Sec-

Îndată ce am ajuns în Statul Major al Sectorului Vest a fost organizată ceremonia de arborare a tricolorului Republicii Moldova.

Din acest sfârșit de vară drapelul nostru va sta falnic alături de alte 15 țări și va certifica realitatea pacificatoare. În acel moment am trăit un puternic sentiment de mândrie...

Maior Dumitru ȚURCAN

torului Vest. La finele lunii octombrie am organizat un festival cultural unde au participat mai multe naționalități. Fiecare dintre ele și-a prezentat tradițiile prin dansuri, cântece, haine naționale, artefacte, bucate ș.a. Și noi am participat cu ceea ce-am putut. Le-am arătat o prezentare video despre Republica Moldova, drapelul țării și suvenire pe care le-am adus de acasă”, a menționat maior Alexandru Breslavșchi.

Misiunea UNIFIL este un test de curaj, de implicare, dar și o dovadă că țara noastră este și va continua să fie furnizor de securitate, afirmă maiorul Dumitru Țurcan, un alt ofițer moldovean care stă la straja păcii Libanului. „Sunt la a doua misiune internațională și cunosc multe subtilități. Am participat în cel de al 10-lea contingent al Armatei Naționale pe tărâmul kosovar, iar acum sunt aici, în orașul Sama, la funcția de ofițer de stat major planificarea operațiilor viitoare G3. Elaborez și pregătesc prezentări PowerPoint pentru ședințele de informare, coordonez operațiile viitoare și, de asemenea, sunt responsabil de evaluarea semestrială a tuturor subunităților din subordinea Comandamentului Sectorului Vest. Lucrul este mai mult de birou, dar organizăm și ieșiri în teren. Avem un grafic conform căruia militarii din statul major al misiunii evaluează nivelul de pregătire profesională a subunităților, pentru fiecare domeniu în parte”, ne relatează despre misiunea sa Dumitru.

În același context, maiorul Țurcan ne-a destăinuit din momentele unice trăite la mii de kilometri de Patrie, care l-au marcat nu doar pe el, dar pe toți pacificatorii moldoveni. „Îndată ce am ajuns în Statul Major al Sectorului Vest a fost

organizată ceremonia de arborare a tricolorului Republicii Moldova. Din acest sfârșit de vară, drapelul nostru va sta falnic alături de alte 15 și va certifica realitatea pacificatoare. În acel moment am trăit un puternic sentiment de mândrie. De asemenea, a răsunat pentru prima dată și imnul deștat, iar noi am devenit primii mesageri ai Armatei Naționale a Republicii Moldova în misiunea respectivă. Un alt eveniment care îl vom ține minte pentru totdeauna este participarea noastră în cadrul unui maraton organizat de Asociația de Maraton din Beirut alături de alți aproximativ 500 militari ai UNIFIL. Acesta a întrunit nu doar militari ci și sportivi din toate colțurile lumii, populația locală... în total 12 mii de participanți. Evenimentul mi-a oferit șansa să admir capitala Libanului, din punct de vedere civil și turistic”, a mai spus maior Dumitru Țurcan.

În cadrul misiunii UNIFIL, al patrutea militar moldovean care pune umărul la menținerea păcii în regiune este sergentul major Sergiu Sârbu. Militarul responsabil de executarea serviciului operativ în ture, în cadrul Centrului Operațional de Comandă și monitorizarea activităților în zona de operații. „Cerințele necesare pentru a aplica la această funcție (în categoria de sergenți) au fost deținerea cunoștințelor și abilităților necesare, dar și experiența în centru de comandă. În misiuni de menținerea a păcii nu am fost anterior, însă am participat la exerciții naționale și internaționale pe aceleași poziții. Timp de 24 de ore se organizează circa 200 de patrute (cu vehicule sau pe jos). Multe dintre ele monitorizează situația la frontiera dintre Liban și Israel.

Anume acolo se întâmplă diferite incidente, însă nu sunt grave. Eu autorizez ordinele de patrulare și monitorizez executarea acestora. Misiunea UNIFIL îmi oferă posibilitatea de a aplica în practică cunoștințele acumulate de-a lungul anilor în cadrul Armatei Naționale, de a trăi experiențe noi, de a cunoaștere diferite culturi, tradiții și oameni”, ne-a comunicat sergentul major Sergiu Sârbu.

Misiunea UNIFIL este un test de curaj, de implicare, dar și o dovadă că țara noastră este și va continua să fie furnizor de securitate

De menționat că în luna februarie 2023, Armata Națională urmează să detașeze în UNIFIL un contingent de 32 militari profesioniști. Acesta va executa misiuni de securitate și pază a obiectelor militare și de patrulare, în regiunea sud-vestică a Libanului.

Decizia de participare în cadrul Forței interimare a Națiunilor Unite în Liban (UNIFIL) a fost aprobată de Parlamentul Republicii Moldova în luna noiembrie 2021. Aceasta vine în sprijinul obiectivului de intensificare a contribuției la asigurarea păcii prin participarea în cadrul misiunilor internaționale, prevăzut în Programul de activitate al Guvernului, dar și în contextul realizării prevederilor Legii nr.219/2015 privind participarea Republicii Moldova la misiuni și operații internaționale.

UNIFIL a fost înființată în scopul retragerii forțelor israeliene din sudul Libanului și restabilirii păcii și securității internaționale.

Steluța MOSCALCIUC

APĂRĂTORII DE BRUMAR

Brumari din naștere, dar nu și la culoare, sunt cele trei unități militare, sărbătorite în cea de-a 11 lună a anului.

Verdele pestriț poate fi văzut la înălțimea unui zbor de pasăre, poate fi nevăzut, dar simțit când păzește armamentul armatei sau văzut și auzit atât de sonor, încât trul zburătoarelor intră în pauză.

BATALIONUL CU DESTINAȚIE SPECIALĂ (1 noiembrie 1992)

- Este prima din cele două „Fulgere” apărute în structurile de forță ale Moldovei. Alte diferențe țin de mediul de activitate, echipamentul, tacticile folosite și misiunile pentru care sunt destinate. În cazul nostru acestea sunt: acțiuni directe; cercetarea specială; combaterea terorismului; căutare-salvare și evacuare; paza obiectivelor de importanță strategică.
- Primul jurământ a avut loc pe 7 ianuarie 1993, iar primele parașutări la 27 mai în același an; prima cădere liberă de la altitudinea de 4000 m cu parașuta MC-5 în 2011 (pionieri au fost 7 militari).
- Primii 9 militari prin contract au primit bereta verde și ecusonul „Forțe Speciale” în 2011. Deși cursurile de forțe speciale de peste hotare (SUA, România, China) sunt profund provocatoare, până în prezent nici un candidat nu a picat specializarea. Deci, sunt aleși pe sprânceană.
- Prima femeie parașutistă a fost plutonier major Irina Rozmerița, cu 13 salturi din elicopterul de tip Mi-8. În 2005 a trecut în rezervă cu gradul de căpitan.
- Recordurile unității de grup sunt salturile militare de precizie pe platoul unității în mediul urban și salturile de grup aterizare pe apă.
- Activitățile de suflet ale „baștanilor” basarabeni sunt cele în cinstea părintelui parașutismului românesc, Grigore Baștan, originar din Republica Moldova. Printre acestea se numără salturile comune executate în mai 2019 în satul de baștină, exercițiul „Memorial General Grigore Baștan”, din Buzău, România, unde echipa unității a ocupat locul II.

CENTRU DE ARMAMENT ȘI MUNIȚII AL ARMATEI NAȚIONALE (6 noiembrie 2015)

- Instruire (peste 200 militari), testare, cercetare și managementul stocurilor de armament și muniții; transportarea mărfurilor periculoase; controlul stării tehnice a pulberilor, explozivelor și mijloacelor pirotehnice sunt doar câteva din prioritățile unității.
- Timp de 20 de ani tone de muniții (proiectile de artilerie, rachete și bombe de aviație) învechite sau cu termenul de exploatare și păstrare expirat se mențineau în depozitele militare din întreaga țară, starea lor fiind apreciată doar după termenul de funcționalitate și aspectul exterior al acestora. Primii pași de îmbunătățire a domeniului s-au făcut la începutul anilor 2010. Cu ajutorul comunității internaționale au fost reparate depozitele de armament și muniții și s-au redus stocurile periculoase în depozitare.

- Deși e vorba de armament și muniții, din numărul total de militari, 25% sunt femei, iar din funcționarii civili femeile reprezintă 32%. De altfel, angajații civili sunt militari în rezervă, cu o bogată experiență profesională de 20-25 ani, în domeniul armamentului și tehnicii militare.
- Succese informaționale: 5 conferințe de nivel înalt, inclusiv 3 tehnice cu participarea experților internaționali și reprezentanților țărilor-partenere.
- Împlinirea cea mai așteptată este laboratorul de testare a propergolilor din muniții, unic în Republica Moldova. Prin el se va reduce la minim pericolul munițiilor a căror „viață tehnică” a expirat.

ORCHESTRA PREZIDENȚIALĂ (7 noiembrie 1994)

- O orchestră integră înseamnă 75 de persoane, care cântă la instrumente populare, de percuție, de corzi, de suflat de lemn și de alamă. Astăzi echipa numără în jur de 40 de instrumentiști.
- Cel mai vârstnic membru are 78 de ani. E vorba de funcționarul Leonid Petrenco, primul dirijor al orchestrelor militare din perioada sovietică, în baza căroră s-a format și OP. Astăzi muzicianul face aranjamente pentru orchestră.
- Anual OP participă la 380 de ceremonii protocolare (până la pandemie). Cele mai multe s-au înregistrat în anii 2018-2019, când aveau și câte 3 activități pe zi.
- Cele mai multe orașe vizitate au fost în Germania, practic toate, începând cu 2015. Urmează Brăila, România; Mons, Belgia; Paris, Franța; Odessa, Ucraina și Sanct-Petersburg, Rusia.
- Printre cele mai importante reușite sunt cele 2 CD, înregistrate în condiții de temperatură extreme timp de 10 zile, creațiile proprii ale artiștilor și interpretările impecabile ale imnurilor țărilor străine. Bunăoară, în câteva cazuri, când trebuiau întâmpinați oficiali din Franța și Africa, aranjamentul a fost făcut după auz, fără a avea notele în față, instrumentiștii le-au învățat în drum spre președinție și au emoționant invitații prin prestația lor.
- Visul cel mare al personalului OP este să revină la perioada de aur, între 2000-2010, când echipa era completă și selecția cadrelor se făcea printr-un concurs riguros. Or această situație se poate materializa prin salarii atractive, susține șeful orchestrei.

Mulțumim pentru informații comandanților celor trei unități vizate în articol, Constantin Cișleanu, Oleg Pulbere și Oleg Zatic.

Liuba VICOL

AMBIȚIE, VOINȚĂ ȘI CURAJ!

Se spune că atunci când îți dorești ceva cu adevărat, se îndeplinește!

De mic copil și-a sădit în suflet dorința de a purta epoleți.

Prin urmare, a decis să aleagă profesia de militar.

Vorbim despre locotenent-colonelul Veaceslav Corcodel, Locțiitor șef J3 Direcția operații. Deși a absolvit o instituție de studii civile a ajuns să-și construiască o carieră de succes în Armata Națională, în rândurile căreia s-a înrolat la începutul anului 2001. Militarul ne-a povestit despre parcursul carierei profesionale și ne-a împărtășit din amintirile legate de slujba sa. „De mic copil mi-am dorit să îmbrățișez această profesie nobilă. Mi-am început cariera de militar în luna ianuarie a anului 2001 în fosta Escadrilă mixtă de aviație. Ulterior, am urmat 55 de zile de cantonamente așa cum prevede legislația, iar în luna aprilie a aceluiași an am primit gradul de plutonier major. După părerea mea una dintre caracteristicile de bază ale acestei profesii o constituie mobilitatea, asta ar însemna că militarul trebuie să fie mereu acolo unde este nevoie de el. Trei ani mai târziu am fost numit la o altă funcție în cadrul Batalionului 22 de Menținere a Păcii, iar în anul 2007 am primit gradul de ofițer”.

În timpul îndeplinirii serviciului militar a avut oportunitatea de a aplica la mai multe cursuri, inclusiv posibilitatea de a studia o limbă de circulație internațională. Acest lucru i-a permis ofițerului să participe la operațiuni de pacificare. Militarul susține că pregătirea continuă este o necesitate absolută, indiferent de domeniul de activitate, așadar nimeni nu poate fi pregătit în totalitate, mereu este loc pentru mai bine. „Am făcut mai multe cursuri printre care și cel de limbă engleză, întrucât cunoașterea unei limbi străine oferă o multitudine de oportunități. Acest curs s-a desfășurat în cadrul Batalionului 22 de Menținere a Păcii în laboratorul lingvistic”.

Locotenent-colonelul Corcodel este unul dintre militarii care a stat la straja păcii și a contribuit la menținerea securității în regiunea Kosovo. Ofițerul spune că experiența a fost una mai mult decât utilă. „Am făcut și eu parte din primul grup de pacificatori moldoveni din Kosovo. La început a fost cam dificil deoarece nu cunoșteam subtilitățile aces-

tei operațiuni militare. Fiind detașat în primul contingent al Armatei Naționale am îndeplinit funcția de comandant de pluton. Prima misiune într-un mediu internațional a fost cu multe emoții. Ulterior, la data de 10 iulie, 2020 mi s-a încredințat funcția de comandant al Contingentului KFOR-13. Nu pot să spun că a fost mai ușor, dar aveam deja criterii bine stabilite. În misiunea KFOR-13 s-a făcut simțită experiența noastră, cei care am contribuit anterior la menținerea securității internaționale în Balcanii de Vest. Făcând o paralelă între cele două misiuni, pot spune cu certitudine că emoțiile trăite au fost cu totul diferite. Cât privește imaginea militarilor moldoveni în afara țării este una pozitivă. Suntem apreciați la cel mai înalt nivel de către colegii noștri din Italia, Austria, Slovenia”.

Pentru el, familia reprezintă punctul de susținere și încurajare, este busola care îl ghidează în direcția corectă pentru a putea atinge noi înălțimi. De asemenea, dânsul a menționat că formarea personalității se face de mic copil, anume de aici începe dragostea de țară, afecțiunea, devotamentul și nu în ultimul rând dorința de a păstra în amintire tot ce este legat de Patrie și neam. Prin urmare, luate în comun, toate aceste convingeri nu semnifică decât respectul pentru cultură, tradiții și strămoși. „Soția și fetele reprezintă sprijinul meu, ele îmi sunt mereu alături, sunt sursa de căldură și energie. Fiecare om visează la o familie fericită, la o casă în care să fii așteptat și iubit. Anume aici se cultivă dragostea pentru țară, de aceea împreună cu soția îi educăm pe copiii noștri în spirit patriotic. Ei sunt viitorul nostru, iar părinții sunt cei care au menirea de a le transmite valorile, istoria, cultura și ceea ce ne definește ca neam”.

Să-ți amintești totul nu este întotdeauna posibil, dar să uiți e și mai greu. Au trecut 21 de ani, plini de amintiri frumoase. Întrebat dacă ar merge pe aceeași cale, în caz că ar putea să dea timpul înapoi, ofițerul ne-a răspuns: „Cu siguranță aș alege același drum, deoarece privind în spate, realizez că ar fi multe de amintit din toți acești ani”. De aici putem desprinde ideea că atunci când lucrurile sunt făcute cu profesionalism, consacrare și simț de răspundere, totul merge ca pe roate.

În viziunea sa, viața omului este constituită din multe momente, situații și evenimente care au rolul de a ajuta să evolueze și să se dezvolte. Uneori, sunt situații care te determină să-ți asumi decizii, decizii care necesită gândite, ca mai apoi, în retrospectivă, să poți sesiza cum ai evoluat de-a lungul anilor. „Au fost clipe în care m-am gândit să renunț, acum chibzuind înțeleg că au fost doar momente de slăbiciune pe care le-am depășit cu suportul soției. Armata mi-a oferit multe oportunități, mi-a dat la fel de mult cât am oferit și eu la rândul meu”.

Militarul susține că sentimentul de dragoste față de Patrie trăiește în fiecare dintre noi. Aspirația și dorința de a îmbrățișa o carieră militară trebuie să fie insuflată tinerei generații încă din copilărie. „Exercitarea serviciului militar este o obligațiune și o responsabilitate față de stat. Sunt de părere că armata este o școală a maturității și a bărbăției. Aceasta nu oferă doar experiență, ci și posibilitatea de a lega prietenii pe viață cu oameni care indiferent de situație îți vor fi alături”.

În acest context, prin propriul exemplu, domnul ofițer a îndemnat tinerii să-i urmeze calea și să îndeplinească serviciul militar în termen sau prin contract.

Locotenent major Irina ȚURCAN

ZILE DE FOC PENTRU STUDENȚII MILITARI

Tragerile cu muniție reală executate în poligon reprezintă unu dintre cele mai dure examene pentru militari. Acolo, se văd cu adevărat rezultatele instruirii teoretice desfășurate în unitățile armatei. La finalul primului semestru și studenții Academiei Militare „Alexandru cel Bun” s-au deplasat la Baza militară de instruire a Armatei Naționale de la Bulboacă pentru a dovedi cât de bine se pricepe la mânăuirea armamentului de specialitate. Viitorii infanteriști au executat trageri de luptă din armamentul ușor de infanterie, pistoale Glock și TT, din aruncătoare de grenade AG-7, AG-9, armamentul de pe mașinile de luptă TAB, BMD-1 și mitraliere.

Condițiile meteorologice au ținut să strice planurile studenților, însă noroiul și temperaturile scăzute nu i-au împiedicat să-și îndeplinească misiunea. I-am văzut încrezuți în propriile puteri și pregătiți pentru fiecare etapă a antrenamentului practic, întrucât munca, efortul și dedicația sunt cuvintele ce îi caracterizează.

În aceste două săptămâni de poligon am înțeles că și în momentele în care simți că nu mai poți, tot mai poți un pic, spune soldatul clasa III Ana-Maria Șerban. „Ne-am pregătit intensiv pe parcursul întregului semestru. Succesul este urmarea muncii asidue la orele teoretice și practice. În prima săptămână am desfășurat ședințe la tactică (elemente de artă militară), iar a doua – sisteme de armament. De la început, la primele ieșiri în teren era destul de înfricoșător, mai ales pentru o domnișoară. Acum deja a devenit o obișnuință. Nu mă mai sperie zguduitul pământului sub picioare. Emoțiile sunt mari, în special când nimicesc cu ușurință toate țintele... câtă fericire în clipele respective. Suntem dotați corespunzător. E destul de greu echipamentul, doar vesta antiglonț are peste 15 kilograme, însă pe zi ce trece ne pare tot mai ușor”, a mai spus studenta Ana-Maria Șerban.

Prin aceleași probe de foc a trecut și soldatul clasa III Cătălin Mereacre. Viitorul ofițer susține că doar prin ieșiri de campanie studenții pot căpăta curajul și abilitățile de care are nevoie cu adevărat un militar: „Este important ca să avem un echilibru între teorie și practică astfel încât reușitele obținute să fie cele dorite de fiecare dintre noi. M-am instruit mult și cred că am atins toate obiectivele. Punctajul maxim obținut a fost rezultatul muncii mele depuse la antrenamentele anterioare, desfășurate sub atenta supraveghere a superiorilor. La executarea tragerilor din aruncătoare de grenade AG 9 am obținut calificativul foarte bine, întrucât am ochit de fiecare dată în țintă, iar din AG7 – trei din patru. Acum urmează să trag din TAB. În mașina de luptă urcăm câte doi. Unul e ochitor operator (țintește), iar celălalt e servent (pregătește mitraliera). Ulterior, ne schimbăm cu rolurile. Nu e o experiență nouă pentru mine și sunt sigur că voi obține un calificativ bun”.

La rândul său, soldatul clasa III Oleg Carauș afirmă că anume în teren are ocazia să-și perfecționeze deprinderile de luptător și să capete o bună experiență: „Am participat alături de colegii mei dobândind o serie de cunoștințe nece-

sare în carieră. Vremea rea ne-a dat bătaie de cap. A trebuit să așteptăm ca ceața care a acoperit spațiul de manevră să piardă din densitate. Nu-i nimic dificil în îndeplinirea acestei misiuni, dacă ai depus efort maxim în toți cei trei ani de studii. Aici e locul unde noi putem demonstra că am asimilat tot bagajul de cunoștințe transmis de cei mai buni profesorii. Grație susținerii lor, suntem astăzi pe ultima sută de metri. Ne-a mai rămas un semestru și vom atinge scopul pentru care am aplicat la unica instituție de învățământ militar superior din țară - să devenim ofițeri ai Armatei Naționale. Cu pași grăbiți, dar bine chibzuiți ne apropiem de marele eveniment”.

Și studenta Elena Svișciuc a depus multă silință pentru a merge totul strună: „În frig sau arșiță, în praf sau noroi, în ceață sau prin zăpadă, după antrenamente istovitoare, se obține experiența. Orele de instruire practice ne pregătesc corespunzător pentru misiunile care ne revin. Sunt încântată de ceea ce am realizat, însă mereu există loc pentru perfecționare. De fapt, pentru aceasta am și ales Academia Militară, să țin mereu pasul creșterii profesionale și să mă dedic carierei armelor”.

În aceeași ordine de idei, soldatul clasa III Sergiu Gavriluc a menționat că militarii, indiferent de statut, sunt aflați într-o continuă pregătire, iar aceste perioade de câmp sunt esențiale: „Viața în poligon este complet diferită de ce se în-

tâmplă în Academia Militară. Aici demonstrăm ce am învățat și pentru ce ne-am instruit atâta timp. Pentru a participa la tragerile cu muniție reală am făcut multe antrenamente, astfel încât niciun detaliu să nu fie lăsat la voia întâmplării. Sunt mulțumit de rezultatul obținut. Războiul din țara vecină nu ne-a înspăimântat, dar dimpotrivă ne-a determinat să depunem tot efortul în pregătirea de specialitate. Nu știm ce ne aduce ziua de mâine”.

Studentii au respectat toate normele de siguranță specifice unor trageri în poligon și au acționat eficient, susține comandantul de companie, căpitan Mihail Bucliș: „Tragerile au ca obiectiv pregătirea și antrenarea pentru desfășurarea acțiunilor unui pluton de infanterie pe câmpul de luptă. Starea moral-psihologică a efectivului este bună. Ieșirea de campanie în condiții de iarnă este benefică pentru studenți. Ei au posibilitatea să aplice cunoștințele teoretice în practică. Au activat conștiințios, iar această experiență le va fi de mare folos când vor reveni din vacanța de iarnă și vor da undă verde sesiunii de examinare”.

Activitatea s-a desfășurat în conformitate cu planul de instruire al Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”.

Steluța MOSCALCIUC

TINEREȚE, STUDENȚIE, MILITĂRIE

- În fiecare an la 17 noiembrie este marcată în întreaga lume Ziua Internațională a Studenților. Nu fac excepție de la această tradiție nici studenții Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” din Chișinău. În ediția de astăzi, vă prezentăm istoria a patru viitori ofițeri, care îmbină într-un mod armonios studenția cu camaraderia.

Primul la răspuns, dar și la probele sportive este soldatul clasa III Vlad Ursu. Timp de 3 ani de studii, a acumulat o experiență vastă în conducerea subunităților de infanterie. A ales Academia Militară a Forțelor Armate din perspective personale, dar și la îndemnul celor dragi. „Rudele și persoanele apropiate au fost cele care m-au îndrumat la început de cale. Un exemplu elocvent, de bărbat în toată legea, pentru mine a fost și este tatăl meu, care a îndeplinit serviciul militar timp de 25 de ani în Armata Națională. Actualmente, dumnealui este pensionar și mă susține mereu”, reiterează studentul Ursu. A venit la academie cu un scop bine definit. Vrea să devină ofițer și mândria tatălui său. „Îmi doresc să merg pe urmele părintelui meu. De fapt, tind la mai mult, vreau să ajung și până la general. De ce nu? Am abilitățile și motivația necesară”, a spus cu încredere în sine studentul militar.

Încă din primul an de studii, a demonstrat calitate de lider. În urma probelor sportive și în baza cunoștințelor acumulate, a fost selectat pentru echipele de fotbal, tenis și volei ale Academiei Militare: „Pe parcursul anului de învățământ, au fost organizate numeroase competiții sportive. Am ocupat locuri de frunte la toate categoriile enumerate. De fapt, datorită implicării tuturor studenților, academia este în topul celor trei unități și instituții ale Armatei Naționale, la capitolul activități sportive”.

Dincolo de competiții, studenții participă la diferite exerciții și aplicații militare, organizate atât în țară cât și peste hotare. „Nu regret faptul că am ales arma

infanterie. Am parte mereu de acțiune, iar mie îmi place să fiu în mișcare. Pot spune cu certitudine că mi-am găsit locul. Datorită faptului că am ales domeniul militar, am posibilitatea de a practica, în continuare, sportul și de a accede pe linia carierei îmbrățișate. Asigurarea socială din partea statului, de asemenea, a fost un factor important în luarea deciziei. Studiile de licență și masterat în domeniul militar, cazarea, hrana, echipamentul și un loc de muncă garantat în una din unitățile militare ale Armatei Naționale, sunt garanțiile pe care le primește fiecare dintre noi”.

Colega sa de specialitate este, la fel, entuziasmată de decizia luată. Parcă mai ieri a pășit pragul instituției, iar în curând o va finaliza cu succes. Soldatul clasa III Ana-Maria Șerban, învață armamentul ușor și greu de infanterie, precum și arta conducerii subunității de nivel tactic pluton. Studenta ne-a împărtășit din provocările prin care trece: „Am aflat despre academie de la Centrul Militar Teritorial al orașului Soroca. Fiind motivată de a deveni militar, am optat pentru infanterie și nu regret alegerea făcută. Înmatricularea în instituția respectivă, mi-a oferit oportunitatea de a participa la Cursul de recunoaștere, desfășurat în Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu, România. Aceasta mi-a oferit șansa de a mă dezvolta ca lider și ca personalitate. Am devenit mai rigidă și sunt gata de orice încercare”, spune tânăra studentă.

Cunoștințele acumulate sunt de mare valoare, iar aplicarea lor ține de fiecare dintre noi, menționează Ana-Maria. „La cursul respectiv au participat țări precum Italia, Franța, Bulgaria, iar schimbul de experiență și cunoștințele acumulate sunt de neprețuit. În cei trei ani de studii am înțeles că a am făcut o alegere bună. Pentru adolescenții care sunt la răscrucea deciziei, Academia Militară este o oportunitate. Dat fiind faptul că

îți dezvolți capacitățile de lider, experiența cazonă îți poate fi de bun augur și în viața de zi cu zi. Instituția noastră îți oferă și posibilitatea de a urma un program de studii militare și peste hotarele Republicii Moldova, precum Grecia, Turcia și SUA”. Studenta a mai spus că disciplina impusă de sistemul militar îi părea mult prea dificilă la început, iar acum totul a devenit deja o obișnuință.

Soldatul clasa II Ivan Dziuba îndeplinește funcția de comandant de grupă în cadrul plutonului de artilerie. Tânărul a ales Academia Militară, fiindcă de mic copil a fost ghidat de ideea de a deveni apărătorul țării. „La finalizarea clasei a XII-a, am văzut pe rețelele de socializare un spot de promovare a acestei instituții și astfel am ales cariera militară. M-am documentat cu privire la avantajele oferite, precum asigurarea studenților cu spațiu de cazare, hrană, echipament și, desigur, un loc de muncă garantat la absolvire. Mi-a părut atractivă această opțiune, de aceea și sunt în prezent pe ultima sută de metri a studenției”, conchide Ivan Dziuba. Grație participării la exercițiile militare ce au avut loc la Hohenfels, Germania, pentru Ivan și camarazii săi,

anul de studii 2022 a fost unul de neuitat. „*Spiritul de echipă este ceea ce ne definește. Zi de zi ne ajutăm reciproc la însușirea artei militare, pentru a fi mai buni ca ieri și mai pregătiți pentru mâine. Tragerile executate din piesele de artilerie diferă semnificativ față de cele efectuate din armamentul de infanterie. Tunurile de artilerie au un alt calibru, greutate și procedeu tac-*

tic de ochire, fapt ce necesită implicarea simultană a mai multor persoane”. Studentul Ivan Dziuba a mai comunicat că persoanele apropiate, precum buneii și părinții, au observat o schimbare pozitivă în comportamentul tânărului, deoarece a devenit mai calculat și mai bărbătos.

Studenta Violeta Pleșca ne-a împărtășit din experiența acumulată în academie: „*Am ales arma comunicații și informatică, ca o continuitate a studiilor efectuate în viața civilă, iar pentru Academia Militară am optat din dorința de a combate stereotipul femeii în armată. Ajunsă în instituție, mi-am propus ca obiectiv testarea rezistenței, precum și demonstrarea societății că femeile sunt pe același picior de egalitate cu bărbații*”. Îmbrăcând uniforma de campanie, tânăra a înțeles că milităria nu e deloc ușoară, dar îi este cu siguranță pe plac. „*Inițial, atât ținuta cât și bocancii îmi păreau grei. Era vară, iar temperaturile ridicate din exterior îmi îngreunau și mai mult activitatea. Cu timpul ne-am obișnuit și am trecut prin toate obstacolele. De la început, o adevărată provocare a fost și deșteptarea zilnică, la ora 6 dimineața. Acasă aveam un grafic lejer, iar în armată unul bine stabilit care trebuie respectat cu strictețe*”. Exercițiile militare desfășurate în poligon contribuie la formarea deprinderilor practice. Acestea au fost executate cu brio și de către Violeta. „*În anul III de studii, am participat în calitate de operator radio la exercițiul Scutul de foc 2022. Acolo am avut oportunitatea de a activa alături de specialiști din domeniul armeei comunicație. În cadrul exercițiului, am stabilit legături între punctele de comandă și pozițiile de tragere ale artileriei. Dificultăți la îndeplinirea misiunii nu am întâlnit. Mai greu ne-a fost să prindem firul, iar apoi totul a mers ca pe roate*”, povestește studenta. Prin exemplul personal, tânăra îndeamnă generațiile în creștere

de a se direcționa spre o carieră în domeniul armelor, precum și să aplice la unica instituție de învățământ superior cu profil militar din țară.

Fiecare dintre studenții acestui subiect ne-au spus cu fermitate că nu regretă alegerea făcută. Au decis să încerce, au izbutit și merg numai înainte.

Vivat academia! Vivant professores!

Locotenent major Gheorghe GURĂU

ÎNVĂȚĂM DIN EXPERIENȚE AVANSATE

Cursul de instruire pentru comandanții inferiori coordonat de militarii britanici

Batalionul de instrucție — Bază militară de instruire a Armatei Naționale a găzduit ceremonia de absolvire a Cursul de instruire pentru comandanții inferiori, desfășurat de către echipa mobilă de Consultanță și Instruire din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord. La eveniment au participat comandantul Armatei Naționale, general de brigadă Eduard Ohladciuc, ambasadorul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la Chișinău Steven Fisher, atașatul militar Matthew Ellis Eager, echipa de instructori britanici, precum și lectori ai Academiei Militare „Alexandru cel Bun”.

În cadrul activității, șeful Marelui Stat Major a felicitat absolvenții, menționând că experiența acumulată în cadrul cursului le va fi utilă în activitatea ulterioară de comandanți.

„Datorită acestor instruiți conform standardelor occidentale, vom reuși să sporim rolul liderului inferior în gestionarea și pregătirea efectivului. Astfel vom deveni o armată modernă”, a menționat general de brigadă Eduard Ohladciuc.

În același context, ambasadorul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la Chișinău Steven Fisher a evidențiat rezultatele înalte obținute de cursanți, afirmând că parteneriatul moldo-britanic pe dimensiunea de apărare este un element important pentru reformarea domeniului militar, iar organizarea și desfășurarea cursurilor și programelor de instruire cu tinerii locotenenți este un pas important spre profesionalizarea Armatei Naționale. „Această activitatea este foarte importantă în relațiile bilaterale și domeniul apărării între Marea Britanie și Republica Moldova. Nu este prima dată când militarii Armatei Naționale participă la asemenea cursuri și ne bucurăm că evenimentul respectiv se desfășoară, aici, în Republica Moldova. Vom reveni și în anul 2023 pentru a le oferi alte cursuri ofițerilor Armatei Naționale”, a reiterat ambasadorul Steven Fisher.

La cursul respectiv au participat 29 de militari din diferite unități ale Armatei Naționale, iar activitatea a fost împărțită în două module: teoretic și practic. Militarii susțin că experiența dată îi va ajuta să devină lideri cu o viziune multilaterală în desfășurarea activităților zilnice cu subordonații.

„În cadrul cursului pentru lideri inferiori „Junior Commander” am avut ocazia să ne dezvoltăm aptitudinile de lider, iar ulterior să le implementăm în activitatea pe care o desfășurăm în cadrul Armatei. Tot ce am învățat la acest curs voi aplica în practică în cadrul procesului de conducere cu subordonații. Sunt foarte bucuroși că am avut posibilitatea să particip la o asemenea activitate alături de militarii din cadrul Regatului Unit”, a spus locotenent Dan Sclefos.

„În urma acestor studii am înțeles cât de important este lucrul în echipă pentru a îndeplini misiunea cu succes, iar ghidările și viziunile partenerilor britanici ne-au oferit posibilitatea să aflăm cum trebuie de acționat împreună cu echipa în diverse situații pe câmpul de luptă modern”, a menționat locotenent Emin Pupeza.

„Am participat la ședințe teoretice și practice în cadrul cărora am desfășurat lecții în clasele de studii, patrule pe timp de noapte, recunoașterea terenului și atacuri cu grupele de imitare în câmp. La final ne rămâne să aplicăm în practică cunoștințele date pentru a ne dezvolta abilitățile și a le oferi subordonaților un model corect de conducere”, a comunicat locotenent Carolina Spănu.

Totodată, șeful Centrului perfecționare continuă, locotenent-colonel Pavel Gribenișcenco a subliniat că dorința cursanților de a căpăta cunoștințe noi și a le pune în practică s-a demonstrat prin faptul obținerii unor rezultate considerabile în timpul ședințelor. „Cursul dat a avut ca scop de a dezvolta abilitățile ce țin de conducerea cu subunitățile din subordine și leadership-ul militar. Activitatea respectivă a reprezentat o experiență nouă pentru cursanți. Aceștia s-au adaptat rapid și au însușit eficient toate informațiile oferite de către partenerii britanici, atât la modulul teoretic cât și la cel practic, care s-a descris prin implicare, coordonare și lucru de echipă”, a subliniat locotenent-colonel Pavel Gribenișcenco.

La rândul lor, militarii britanici au monitorizat activitățile modulului teoretic și practic, menționând că militarii au dat dovadă de disciplină, planificare eficientă și coordonare între membrii echipei.

„În primele două săptămâni cursanții au avut posibilitatea să participe la partea teoretică unde au studiat funcțiile și importanța leadership-ului. Iar în ultimele două săptămâni, militarii au aplicat în practică cunoștințele asimilate în clasele de studii, au avut diferite simulări în care au utilizat tehnicile Armatei Britanice în scopul desfășurării operațiilor de pluton care au avut loc în câmp. Prestația lor în cadrul procesului de instruire a fost remarcabilă. Din primele zile militarii au dovedit rezultate înalte, ei au înțeles cum corect se distribuie comenzile pentru execuție și să demonstreze un înalt nivel al disciplinei”, a spus Dean Weatherby, membru al echipei de instructori britanici.

Cursul de instruire pentru lideri inferiori a fost desfășurat în perioada 14 noiembrie-9 decembrie, în conformitate cu planul de instruire al Armatei Naționale pentru anul 2022.

Locotenent Andrei GHERVAS

ATU-URI DE A FI DISPONIBIL ÎN SITUAȚII DE CRIZĂ

Metodele MARCH și SPR nu mai sunt termeni necunoscuți pentru un grup de 15 jurnaliști din mass-media națională. Grație proiectului „Situații de criză și acordarea primului ajutor medical” organizat de către Centrul pentru Jurnalism Independent în colaborarea cu Internews în Moldova și Ministerul Apărării, reprezentanții presei au învățat cum să acorde îngrijiri în primele faze ale unui caz de urgență, până la sosirea echipajelor de intervenție. Instruirea a fost organizată pe teritoriul Taberei Militare nr. 142 din Chișinău și a vizat atât partea teoretică, precum și cea practică. Felcerii militari le-au explicat cum se fac compresiile toracice, cum se fixează corect un garou, care sunt manevrele de resuscitare cardio-respiratorii, dar și alte măsuri urgente de intervenție prespitalicești. După ce s-au familiarizat cu echipamentul medical și principiile generale de bază, participanții au exersat tehnicile însușite. Potrivit sergentului clasa III Vasile Spinei, felcer al Batalionului 22 de menținere a păcii, abilitățile de acordare a primului ajutor îi învață pe oameni cum să-și păstreze calmul în

caz de urgență și cum să intervină corect pentru de a-i ajuta pe ceilalți. „În cadrul trainingului le-am vorbit jurnaliștilor despre metoda MARCH. Aceasta oferă unicul sistem cuprinzător de tratament al traumatismelor pentru tratarea celor cinci cauze principie ale deceselor traumatiche, ce pot fi prevenite (Hemoragie masivă, căi respiratorii, respirația, circulația, hipotermia). Pentru a salva viața unui om accidentat e nevoie de respectat cu strictețe ordinea metodei MARCH. I-am văzut interesați de acest subiect. Au adresat diverse întrebări pentru a concretiza unele detalii legate de tema instruirii. Repede au prins firul teoriei, iar la partea practică au demonstrat că vor putea acorda ajutor în momente de risc”, a menționat sergentul clasa III Vasile Spinei.

Participanții susțin că deprinderile obținute în timpul trainingului prind bine chiar și în condiții de pace. Viața este imprevizibilă și, uneori, nu ne oferă surprize plăcute, de aceea, trebuie să fim pregătiți pentru orice, spune Cristina Ghermanschi, jurnalistă la portalul „Sănătate Info”. „Până acum, din fericire, nu am avut ocazia să acord nimănui aju-

tor medical. Sper să nu ajung niciodată în această situație, însă sunt deja mult mai pregătită. Am făcut și o încercare practică și cred că m-am descurcat binișor. Revin la redacție cu lecția învățată”.

Societatea acordă puțină atenție acestui subiect, însă toată lumea ar trebui să cunoască cum să procedeze în circumstanțe la limită și cum să salveze vieți, menționează Mihaela Conovali. Jurnalista activează la portalul „News Maker” și susține că despre această oportunitate a aflat de la colegii săi de redacție. „Am fost anunțați că armata împreună cu Centrul pentru Jurnalism Independent organizează un training privind acordarea primului ajutor medical. Nu am ezitat să mă înregistrez, deoarece trăim vremuri complicate și trebuie să fim pregătiți pentru orice situație. Nu mi-aș dori să aplic metodele însușite, însă în caz de necesitate ele vor fi de mare ajutor. La partea practică ne-am repartizat pe echipe și ne-am testat forțele proprii. Eu am demonstrat că pricep pașii de introducere a sondei nazale pentru a menține căile respiratorii ale unui pacient conștient sau inconștient”, a spus Mihaela Conovali.

Importanța trainingului a fost reiterată și de către Cristina Straiestă, jurnalist la „Replica Media”. Acesta spune că: „Pentru mine este foarte util, deoarece eu lucrez mult în teren, iar împrejurările pot fi diferite. Pe lângă faptul că îmi fac job-ul, aș putea și interveni să salvez viața unui om. Deocamdată nu am trăit asemenea momente, însă e necesar să posed informații de bază în domeniul respectiv. Ei bine, mai știam câte ceva despre anumite măsuri de intervenție rapidă, dar în practică am aplicat pentru prima dată. Am încercat să fac un bandaj tactic. Într-un moment am fost și „victimă”, iar colegii au exersat la aplicarea turnichetului”.

În același context, jurnalistul Sergiu Culeac ne-a comunicat că situația actuală îl impune să cunoască toate aceste

lucruri: „În circumstanțele respective, orice jurnalist ar putea deveni jurnalist de război. Atunci nu va fi timp pentru a ne pregăti. Datorită trainingului am învățat cum să intervenim corect pentru a nu agrava și mai mult starea pacientului. Multe practici care sunt la noi utilizate s-au dovedit a fi greșite”.

Lecțiile de prim-ajutor fac diferența dintre viață și moarte. Gesturi simple ne pot permite să acordăm sprijin cuiva apropiat și chiar să salvăm o viață, susține jurnalista Felicia Crețu de la Proiectul media „CU SENS”: „N-am avut parte niciodată de un astfel de training. Îmi dau seama cât de important este să se acționeze foarte rapid pentru a salva viața unui om, fiecare minut contează. Acum, cel puțin știu cum se aplică un garou, un bandaj sau un sigiliu toracic. Pe câmpul de luptă sau pe timp de pace, aceste informații îți pot fi utile în situații critice. Orice s-ar întâmpla, mă simt un pic mai pregătită”.

Potrivit directorului adjunct al Centrului pentru Jurnalism Independent Anastasia Nani, războiul din țara vecină a fost motivul care i-a determinat să inițieze o astfel de instruire: „Suntem la a doua colaborarea cu Ministerul Apărării. Odată cu izbucnirea războiului în Ucraina, jurnaliștii noștri s-au simțit nepregătiți pentru a-l reflecta. Din acest motiv, am decis să cooperăm, să-i pregătim pentru situații de criză, să învețe lucruri specifice. Credem că o astfel de instruire, este absolut necesară, chiar și pe timp de pace. Avem și colegi care au mers în Ucraina și evident ar fi trebuit să cunoască cum să intervină în caz de necesitate”.

Instruirea a reprezentat o continuitate a trainingului „Jurnalism pe timp de război”, desfășurat de CJI în perioada 4-5 martie 2022, care a ajutat participanții să înțeleagă mai bine ce presupune munca de jurnalist în perioade de conflict și să conștientizeze riscurile la care se expun atunci când relatează din zonele de război.

Steluța MOSCALCIUC

Vin sărbătorile, vin!

- Sărbătorile de iarnă ne bat la ușă, iar atmosfera de Crăciun plutește deja în aer. Cete de colindători au pășit la finele lunii noiembrie pragul Regimentului de stat major „General de brigadă Nicolae Petrică” aducând cu ei și tradițiile naționale. Pe scena din cadrul unității au urcat elevii Liceului Teoretic „Pro Succes” din Chișinău și Școlii de Arte din Ialoveni. Aceștia au pregătit un program ce a inclus colinde, urături, dansuri populare și cântece moderne.

La finele reprezentației, coregraful Lucia Oleinic a comunicat că prestația tinerilor a ieșit ca la carte, grație pregătirilor intensive. „Sărbătorile de iarnă vin cu pași grăbiți, iar noi am dat deja undă verde pregătirilor și evoluțiilor scenice, chiar dacă e final de toamnă. La festivitate au participat elevii din clasele a IX-a și a XI-a și au făcut-o din propria plăcere și din dorința de a-i determina pe soldați să se simtă mai aproape de casă. Sperăm că am atins inimile militarilor”, a menționat coregraful Lucia Oleinic.

Printre cei care au urmărit programul elevilor a fost și preotul militar Dorin Rusu. Părintele a reiterat importanța și necesitatea organizării evenimentelor culturale destinate ostașilor veniți la oaste însetați de artă și de frumos. „Scopul acestui eveniment este promovarea valorilor creștine și valorificarea patrimoniului cultural în rândul tinerii generații. Este știut că un popor care nu-și cunoaște trecutul nu are viitor și e de datoria noastră să cinstim vechile tradiții. Acești copii au reușit cu brio să transmită publicului magia sărbătorilor de iarnă”.

Participanții ne-au împărtășit din impresiile și bucuria rezultatului obținut. Elevii susțin că au venit cu o deosebită

plăcere să concerteze în fața celor aflați la datorie. S-au pregătit intensiv timp de două săptămâni, după orele școlare, iar rezultatul a adevărit munca depusă, spune Bianca Chirița: „Acesta este primul nostru spectacol din anul curent. Am început-o cu dreptul. După intensitatea aplauzelor am înțeles că a fost pe placul publicului”. Printre participanți l-am întâlnit și pe Savin Rusu. Elevul a mărturisit că: „Am evoluat în premieră în fața unui colectiv militar. A fost o experiență plăcută, sperăm să revenim și cu alte ocazii pe „scena militară” și să aducem clipe frumoase, de relaxare”.

Într-adevăr, elevii ne-au ținut atenți, impresionându-ne cu un program artistic deosebit, au comunicat într-un gând tinerii militari. Soldatul Ștefan Didenco îndeplinește de 4 luni de zile serviciul militar în termen în regiment. Ostașul spune că pentru prima dată a avut ocazia să urmărească un concert în cadrul unității militare, iar emoțiile au fost pe măsură: „Amintirile sărbătorilor de iarnă din copilărie rămân vii pentru toată viața. Acasă trăiam cu adevărat magia Crăciunului. Mă bucur că acești elevi ne-au adus cu gândul la familie, unde petreceam cele mai frumoase evenimente. M-a emoționat profund piesa „Acasă” a Irinei Rimes în interpretarea unei eleve participante. Mi-au trecut fiori și am simțit cum „zbor” spre baștină”.

Aceleași emoții puternice le-a trăit și soldatul Dumitru Matei. Tânărul susține că programul artistic urmărit l-a dus cu gândul la cei dragi: „M-a impresionat concertul tematic organizat de elevi. M-a făcut să-mi amintesc sărbătorile de altădată. Am fost și noi cândva copii, iar aceste momente ne uneau și aveau un farmec deosebit. Tinerii talentați m-au determinat să re trăiesc sentimentele frumoase care le simțeam pe timpuri”. L-am văzut încântat de activitatea elevilor și pe Veceslav Namașco. Ostașul mi-a destăinuit că atmosfera creată de elevi a fost feerică și plină de voie bună. „Prestația elevilor a fost apreciată de toți camarazii mei. Ne-a plăcut foarte, foarte mult. Dansurile folclorice, colindele și cântecele ne-au adus o dispoziție minunată. Zilnic suntem implicați

în servicii și ore de instruire, iar acest program a venit ca un balsam pentru suflet. Așteptăm sărbătorile de iarnă și sperăm că vom avea permisiunea să mergem la baștină. Acasă ele au o însemnătate aparte”, a menționat soldatul Veceslav Namașco.

Deși sunt în serviciul Patriei și antrenați mereu în diverse activități militare, ostașilor din Armata Națională nu le este „furat” Crăciunul. În luna decembrie aceștia îmbracă în straie de sărbătoare sălile de instruire, cazarmile și brazii din curtea unităților unde își îndeplinesc datoria de cetățean. De asemenea, pregătesc programe cultural-artistice prin care promovează valorile tradiționale populare.

Steluța MOSCALCIUC

ȘI MUZICA E LA STRAJA ȚĂRII

Printre regulamente stricte și-a făcut loc și muzica, iar istoria aceasta este un exemplu elocvent. Ostașul Grigore Laur originar din satul Alba, raionul Rezina, la vârsta de 18 ani, ca și oricare cetățean al Republicii Moldova, a primit ordinul de încorporare. „În momentul când am primit citația, aveam sentimente neclare. Pe deoparte îmi doream să vin la armată, dar nu știam că atât de repede se va întâmpla. M-am prezentat la Centrul Militar Teritorial după care am ajuns la Centrul de instruire de la Bulboaca, unde nici n-am simțit cum a trecut o lună de zile”, povestește soldatul în termen.

Tatăl său a fost persoana care l-a îndrumat pe Grigore să plece la armată. „Am decis singur să vin în serviciul militar. Tatăl a văzut citația și mi-a spus că a venit timpul să servesc Patriei. Argumentul adus de el a fost că bunelul a executat serviciul 8 ani de zile, iar pentru mine un an nu înseamnă nimic.”

Greutățile întâmpinate au fost trecute cu brio, relatează militarul Laur, iar asta se datorează muzicii care l-a ajutat să-și facă prieteni. „N-am întâmpinat mari greutăți în perioada de instruire, datorită părinților și rudelor care mă vizitau duminica, prietenilor care le-am legat deja ajuns la baza de instruire. Astfel luna a trecut nici n-am simțit-o. În această perioadă de timp am învățat regulamentele militare, regulile de comportament atunci când porți ținuta de campanie, respectul față de cei mai mari în grad. Am învățat din nou cum e să fii un adevărat bărbat. Cel mai memorabil moment al instruirii pentru mine, a fost tragerile din armamentul ușor de infanterie și anume AK-74. Sunetul din timpul împușcăturii este ceva de ne descris, iar puterea cu care te împinge arma îți dă fiori”, a adăugat tânărul.

Pe lângă faptul că este militar în armată, ostașul are o pasiune mai deosebită și anume cântecul: „De mic copil pe când umblam prin sat, îmi plăcea să fluier, să fredonez melodii, să bat diferite ritmuri muzicale. La o zi de naștere, niște

cunoștințe care știau despre pasiunea mea față de muzică m-au rugat să le cânt ceva. Ele aveau și o boxă cu microfon”.

Prima încercare deși stângace, nu l-a împiedicat deloc să mai încerce, ba dimpotrivă, l-a făcut mai îndrăzneț. „Prima dată am urcat pe scenă de hramul satului, tot cu susținerea celor dragi. Mi-am luat inima în dinți și am interpretat un cântec de la început până la sfârșit. Ulterior, am cântat cu diferite ocazii pe la sărbători și nu numai. De când am venit la armată am scris deja câteva versuri. Sunt sigur că acest caiet care l-am început aici nu va fi unicul. Datorită susținerii camarazilor nu simt nici o piedică în a crea versuri, iar această pasiune se contopește cu cea pentru muzică și completează de minune timpul serviciului militar”, a menționat soldatul Grigore Laur.

Locotenent major Gheorghe GURĂU

REÎNCARNAREA CAVALERIEI

*Oamenii care luptă pot pierde.
Oamenii care nu luptă, au pierdut deja.*
Bertolt Brecht

Dorința de a lupta se află în codul nostru genetic. Factorii ce declanșează materializarea ei sunt diferiți. Unii luptă pentru a cuceri, alții pentru a apăra; unii luptă din necesitate, din obligație sau din curiozitatea față de trecutul omenirii.

Cea din urmă motivație este caracteristică și pasionaților de lupte medievale – gen nou de sport mondial. Cavaler! Acest titlu nobiliar, romantic, venit din Evul Mediu, încă-și mai păstrează impetuositatea și atrage tinerii spre însușirea lui. În țara noastră avem, actualmente, cam 60-70 de persoane cu vârsta cuprinsă între 14 și 50 ani, care practică acest gen de activitate. Printre ei se numără soldat, clasa 1, Maxim Ahanov din Batalionul logistică, Regimentul de Stat Major: „*Eram în căutare de un nou sport. O cunoștință mi-a recomandat o vizită la antrenamentele de lupte medievale. Mi-a plăcut și am rămas până la înrolarea în armată. În zilele de concediu neapărat merg să mă antrenez pentru a mă menține în formă.*”

Adolescentul a reușit să adune câteva medalii la competiții naționale: locurile 1 și 2 la sabie scurtă și lungă, locul 3 la halebardă. Succesele au venit la scurt timp nu pentru că ar fi ușoare jocurile simulate de război medieval, ci pentru că avea deja experiență sportivă în judo, aikido și ciclism: „*Aceste confruntări îți oferă adrenalină maximă. Ai și liniștea interioară că poți câștiga o luptă, fără să rănești adversarul. Din toate armele, preferate sunt scutul și sabia scurtă. Antrenorii au remarcat că am un stil deosebit de luptă în apărare în anumite momente, respectiv câștig mai multe puncte.*”

Cu acest CV al abilităților fizice adaptarea în armată și viața cazonă sunt ”floare la ureche”. Casca, arma, întreg echipamentul par ca penele după ce ai luptat în armură de fier cu o greutate de peste 20 kg, susține dânsul: „*Camarazilor mei le pare interesant domeniul, dar nu pentru a se implica personal. Ei se gândesc mai mult la fete, la bani, pe care să-i câștige după încheierea serviciului militar în termen.*”

Unul din cele mai spectaculoase festivaluri de reconstrucție istorică la noi în țară a fost cel din 2014, anul în care armata noastră a asistat pentru prima dată la „Festi-

valul Medieval”. Mai țineți minte vara aceluia an, când prin bătălii cu scrimă, trageri cu arcul, aruncatul topoarelor, ateliere de fierărie și alte tabere, ne-am teleportat în Evul mediu? Desfășurarea acestui eveniment s-a datorat cluburilor de reconstrucție istorică din Republica Moldova, România și Ucraina. De exemplu, Armata Națională a participat la reproducerea scenei de luptă din „Bătălia de la Vaslui a lui Ștefan cel Mare”.

Evenimentul nu a avut continuitate, dar luptele medievale au perpetuat la festivaluri și campionate din țară și în afara ei. La unul din ele, în 2016, în Cehia, luptătoarea moldoveană, Ecaterina Obada, aduce „aurul” acasă în categoria pentru genul feminin - halebarda. Ulterior, repetă succesul în 2019 în Ucraina, cu scutul-spadă: „*La campionat sunt mai multe tipuri de categorii. Pentru femei: scut-spada, spada lungă, halebarda și lupte de grup (3 la 3 sau 5 la 5). În cea din urmă accent se pune pe aruncări și lovituri. Câștigă echipa, care păstrează un număr mai mare de sportivi până la finalul luptei. Competițiile pentru grupurile masculine sunt aceleași, doar la categoria grup diferă numărul de participanți pe echipe, care pot fi 150 versus 150 de sportivi.*”

Spectaculozitatea acestui sport reprezintă echipamentul și armele participanților. Costumele trebuie să fie o copie analogică a celor medievale. În acest sens, organizațiile mondiale au un comitet special, care se ocupă de autenticitatea lor, completează doamna Obada: „*Deoarece cavalerul trebuie să aibă o înfățișare maxim apropiată de cel din perioada medievală, se studiază minuțios sursele istorice. În alegerea ținutelor se pune accent, în special, pe gradul de protecție, ce le oferă. Or cele mai sigure din lume se consideră cele din regiunile germane, franceze și italiene.*”

Despre ostașii din regiunea noastră se cunoaște prea puțin, dar știm că și ei apelau la meșterii străini. Chiar și sabia lui Ștefan cel Mare a fost confecționată de un meseriaș italian.

Singurele diferențe e că porturile originale erau cusute de mână, iar ale noastre (cele confecționate de sportivi din ziua de azi) mai mult la mașina de cusut. Adicional, putem folosi sub haine cotiere, genunchiere și alte accesorii moderne de apărare pentru a evita traumele.

Armura și atunci și acum e grea, poate ajunge până la 30 kg, în funcție de caracteristicile sportivului. Armele și scuturile variază între 1-3 kg, maximum 5 kg, similare cu cele care au existat în războaie reale.”

Într-un deceniu de activitate, echipa națională a învățat să coase manual uniforme sau să adune cusătorese iscusite dedicate, iar bărbații pricepuți în fierărie au reușit să creeze armuri și alte elemente din metal de toată frumusețea. Cele, care necesită o tehnologie specială, le comandă peste hotare. Cu anii colectivul s-a mărit, fiecare are interesul său: unii vin pentru sport, alții pentru a fi mai puternici sau pentru companie, explică singura femeie antrenoare din țară pentru acest gen de activitate: „Nu am calculat câți învățăcei am avut din 2018, de când am început să antrenez. Cca 70% sunt studenți. Știu sigur că oricine își atinge scopul. Unii își doresc să participe măcar o dată la competiție, e o experiență cu totul diferită de festival. Actualmente, am două fete la nivel profesionist și sperăm mult să găsim finanțe pentru a putea participa cu toată echipa anul viitor la Campionatul Mondial din Spania.”

Nu e ușor și nu e pentru toți această ocupație. Ea necesită o sănătate de fier pentru a putea lupta în fier. Mai puțin dure sunt condițiile pentru spada sportivă, un alt gen de sport similar celui descris anterior, doar că armura este confecționată din materiale moi. În această categorie participă preponderent copiii, dar pot practica și maturii.

Așa sau altfel, pasionații exersează cu voluptate și regularitate în sălile din Chișinău și Bălți. Ei își doresc să apere onoarea țării pe arenele sportive și să aducă cât mai multe rezultate de vârf. Ei, ca și noi toți, preferă demonstrațiile istorice, ce ne-ar ajuta artistic, colorat să ne cunoaștem trecutul; să avem o generație de cetățeni, inclusiv recruți, mai rezistenți, condescendenți și organizați; să punem bazele unei societăți civilizate cu cunoștințe bune în trecutul nostru istoric.

Liuba VICOL

PIRAMIDA APĂRĂRII

Prima zi a lui Brumar marchează calendarul lunii cu Ziua tuturor sfinților. În context militar, cel mai popular martir creștin e Sf. Gheorghe. Știți voi oare că nu e singurul? Părintele Corneliu Dobrogeanu, vicepreședintele Sectorului Sinodal Activitate Pastorală în Forțele Armate ne-a comunicat că: „Din șirul sfinților militari face parte și Sf. Dumitru, care a fost comandant de oști, căpetenia din Thessalonik. De asemenea, cei 40 de mucenici, care au reprezentat un detașament de elită în armata imperială romană. Ștefan cel Mare este patronul spiritual al Ministerului Apărării și așa fiecare unitate militară are hramul său în numele unui sfânt.”

Un alt eveniment religios, produs pe 23 noiembrie 2009, evidențiază luna curentă în mediul militar. Atunci a fost inaugurată prima biserică din Armata Națională pe teritoriul Brigăzii „Ștefan cel Mare”. În viitor vor apărea altele 2: în unitatea din Bălți și la Chișinău, în curtea Ministerului Apărării. De fapt, dacă nu e biserică, există un paraclis și acest concept e mult mai eficient decât să se deplaseze soldații la bisericile din localități, completează clericul militar: „E vorba de comoditate, atmosferă, putem ajusta mai bine programul militar cu cel liturgic, preotul poate interveni rapid. Plus, este și o experiență internațională, spre care tindem.”

CAMPIONI AI APĂRĂRII

Data de 17 noiembrie se înscrie ca Ziua Mondială a Recordurilor. Cele mai răspândite performanțe militare sunt în atletism și zboruri. Bunăoară, Kaitlyn Hernandez a devenit cea mai rapidă femeie, care a alergat o milă într-un costum-bombă, potrivit World Record Academy. Aceeași sursă sugerează că cele mai multe ore petrecute în zbor cu F-16 aparține pilotul militar american, Michael Brill. Locotenent-colonelul a pilotat peste 6 000 de ore deasupra Irakului.

Aviatorii din grupul 317 a lui Dyess au stabilit un record mondial pentru cea mai mare formațiune C-130J în timpul unui exercițiu. JOAX a ținut împreună 20 de nave, echipajul căroră a livrat 2 426 de parașutiști și peste 140 de tone de echipament pentru a sprijini pregătirea armatei.

Cel mai mare mausoleu de război din lume se află în Mărășești, România. Acesta e dedicat celor peste 5000 de soldați și ofițeri români uciși în Primul Război Mondial. Un alt record global al aceluși război - cea mai tânără luptătoare, tot România l-a înregistrat. Maria Zaharia avea doar 12 ani când lupta în Mărășești.

Sistemul de rachete de artilerie Roketsan Jobaria, fabricat în Turcia, s-a ales cu titlul de cea mai mare artilerie de rachete din lume, trăgând 240 de rachete în ținte cu o rază de acțiune maximă de 37 de kilometri și distrugând o suprafață de 4 km².

Lista recordurilor militare, elaborată de World Record Academy, include 43 de poziții. <https://bit.ly/3FwHFpB>.

APĂRĂTORII PICIOARELOR

Pe 18 noiembrie este marcată ziua de naștere a celui mai simpatic șoarece, Mickey Mouse. Puțini, însă, cunosc că numele acestui animal este familiar pentru mediul militar. E vorba de un anumit tip de cizme negre din cauciuc, cu greutatea de 1,25 kg, rezistente la temperaturi de până la -28,9 °C.

Istoria începe în toamna anului 1951, când Divizia Marină nr. 1 din SUA primește o nouă piesă de încălțăminte pentru sezonul rece. Boti-

nele primesc imediat un nume „Mickey Mouse Boots” datorită formei lor supradimensionate și culorii negre ce seamănă cu celebra rozătoare de la Hollywood.

Cizmele Mickey Mouse și-au dovedit destul de repede valoarea lor în prevenirea înghețării picioarelor, inclusiv în rândul militarilor din Armata Națională a Republicii Moldova.

Rubrică realizată de Liuba VICOL

